

PRESUDA SUDA (četvrto vijeće)

15. svibnja 2008. (*)

„Sloboda poslovnog nastana – Izravno oporezivanje – Uzimanje u obzir gubitaka stalne poslovne jedinice, smještene u jednoj državi članici, trgovačkog društva s registriranim sjedištem u drugoj državi članici”

U predmetu C-414/06,

povodom zahtjeva za prethodnu odluku na temelju članka 234. UEZ-a, koji je uputio Bundesfinanzhof (Savezni financijski sud, Njemačka), odlukom od 28. lipnja 2006., koju je Sud zaprimio 11. listopada 2006., u postupku

Lidl Belgium GmbH & Co. KG

protiv

Finanzamt Heilbronn,

SUD (četvrto vijeće),

u sastavu: K. Lenaerts, predsjednik vijeća, G. Arestis, R. Silva de Lapuerta (izvjestiteljica), A. Rosas, E. Juhász i T. von Danwitz, suci,

nezavisna odvjetnica: E. Sharpston,

tajnik: B. Fülöp, administrator,

uzimajući u obzir pisani postupak i nakon rasprave održane 29. studenoga 2007.,

uzimajući u obzir očitovanja koja su podnijeli:

- za Lidl Belgium GmbH & Co. KG, W. Schön i M. Schaden, *Rechtsanwälte*,
- za Finanzamt Heilbronn, C.-F. Vees, u svojstvu agenta,
- za Finanzamt Heilbronn, C.-F. Vees, u svojstvu agenta,
- za njemačku vladu, M. Lumma, C. Blaschke i H. Kube, u svojstvu agenata,
- za grčku vladu, M. Papida, I. Pouli i K. Georgiadis, u svojstvu agenata,
- za francusku vladu, G. de Bergues i J.-C. Gracia, u svojstvu agenata,
- za nizozemsku vladu, H. G. Sevenster, P. van Ginneken i M. de Grave, u svojstvu agenata,

- za finsku vladu, J. Heliskoski i J. Himmanen, u svojstvu agenata,
 - za švedsku vladu, K. Wistrand i S. Johannesson, u svojstvu agenata,
 - za vladu Ujedinjene Kraljevine, Z. Bryanston-Cross, u svojstvu agenta, uz asistenciju S. Lee, *barrister*,
 - za Komisiju Europskih zajednica, R. Lyal i W. Mölls, u svojstvu agenata,
- saslušavši mišljenje nezavisne odvjetnice na raspravi održanoj 14. veljače 2008.,
donosi sljedeću

Presudu

- 1 Zahtjev za prethodnu odluku odnosi se na tumačenje članka 43. UEZ-a i 56. UEZ-a.
- 2 Zahtjev je upućen u okviru spora između Lidl Belgium GmbH & Co. KG (u daljnjem tekstu: Lidl Belgija) i Finanzamt Heilbronn (Porezna uprava u Heilbronn, u daljnjem tekstu: Finanzamt) o poreznom tretmanu koji su njemačka nadležna tijela primijenila na gubitak stalne poslovne jedinice navedenog trgovačkog društva smještene u Luksemburgu.

Pravni okvir

- 3 U skladu s člankom 2. stavkom 1. točkom 2. Konvencije o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja i o uzajamnoj administrativnoj pomoći u području poreza na dohodak i dobit kao i u području trgovačkog poreza i poreza na imovinu sklopljene između Velikog Vojvodstva Luksemburg i Savezne Republike Njemačke 23. kolovoza 1958. (BGBl. II 1959., str. 1270.) kako je izmijenjena dodatnim protokolom od 15. lipnja 1973. (u daljnjem tekstu: konvencija), izraz „stalna poslovna jedinica” označava „stalno mjesto poslovanja u kojem se poslovanje društva obavlja u cijelosti ili djelomično”.
- 4 U članku 2. stavku 1. točki (a) konvencije nabrojen je određen broj mjesta poslovanja koja se smatraju stalnim poslovnim jedinicama u smislu konvencije.
- 5 Članak 5. konvencije predviđa:

„(1) Ako osoba s prebivalištem u jednoj od država ugovornica ostvaruje prihod bilo kao voditelj industrijskog ili trgovačkog poduzeća čije se djelatnosti proširuju na područje druge države ugovornice, toj drugoj državi ugovornici pripada pravo oporezivanja samo u pogledu dohotka koji se može pripisati stalnoj poslovnoj jedinici smještenoj na njezinom području.

(2) U tom pogledu, prihod koji se može pripisati stalnoj poslovnoj jedinici je onaj prihod koji bi mogla ostvariti kad bi bila zasebno društvo koje se bavi istim ili sličnim poslovanjem pod istim ili sličnim uvjetima te da je poslovala kao samostalno društvo.

[...]"

6 Tekst članka 6. stavka 1. konvencije glasi:

„Ako su, zbog sudjelovanja društva iz jedne od država ugovornica u upravljanju ili kapitalu društva druge države ugovornice, između ta dva društva određeni trgovački ili financijski uvjeti različiti od onih koji bi bili određeni između samostalnih društava, prihod koji bi bez tih uvjeta nastao za jedno od društava, ali zbog tih uvjeta nije nastao, može se uključiti u prihod tog društva i prema tome oporezivati.”

7 Članak 7. konvencije određuje:

„(1) Ako u skladu s prethodnim člancima država mjesta prebivališta ima pravo oporezivanja prihoda ili aktive, druga država ne može oporezivati taj prihod ili aktivu.
[...]

(2) Prihod i aktiva koje druga država ima pravo oporezivati u skladu s prethodnim člancima isključeni su iz porezne osnovice države mjesta prebivališta ako se ne primjenjuje stavak 3. Međutim, porez na prihod ili aktivu koji ubire država mjesta prebivališta naplaćuje se po stopi koja odgovara ukupnom prihodu ili ukupnoj aktivu predmetnog subjekta.

[...]"

Glavni postupak i prethodno pitanje

8 Lidl Belgium dio je grupacije Lidl i Schwarz i obavlja svoju trgovačku djelatnost u području distribucije robe. Lidl Belgium, koji je u početku poslovao na belgijskom tržištu, dobio je zadatak etablirati se i u Luksemburgu počevši od 1999. U tu je svrhu Lidl Belgium ondje osnovao stalnu poslovnu jedinicu.

9 Lidl Belgium je komanditno društvo sa sjedištem u Njemačkoj čiji su partneri Lidl Belgium Beteiligungs-GmbH kao komplementar i Lidl Stiftung & Co. KG kao komanditor.

10 Tijekom poreznog razdoblja 1999. iz glavnog postupka stalna poslovna jedinica društva Lidl Belgium smještena u Luksemburgu zabilježila je gubitak.

11 Tijekom postupka utvrđivanja poreza društvo Lidl Belgium taj je gubitak željelo odbiti od svoje porezne osnovice. Finanzamt nije prihvatio odbitak tog gubitka pozivajući se, između ostalog, na izuzeće prihoda koji se odnose na tu stalnu poslovnu jedinicu na temelju odredbi konvencije.

12 30. lipnja 2004. Finanzgericht Baden-Württemberg (financijski sud, Baden-Württemberg), pred kojim je društvo Lidl Belgium pokrenulo postupak, odbio je tužbu tog društva koju je ono podnijelo protiv odluke Finanzamta.

- 13 Nakon što je društvo Lidl Belgium pred njim pokrenulo žalbu, Bundesfinanzhof (savezni financijski sud) odlučio je prekinuti postupak i postaviti Sudu sljedeće prethodno pitanje:

„Je li u skladu s člancima 43. UEZ-a i 56. UEZ-a da njemačko društvo koje ostvaruje prihod od industrijske ili trgovačke djelatnosti ne može kod utvrđivanja financijskih rezultata odbiti gubitke koji se odnose na poslovnu jedinicu smještenu u drugoj državi članici (u ovom slučaju Velikom Vojvodstvu Luksemburg) zato što, na temelju konvencije, prihodi povezani s takvom poslovnom jedinicom ne podliježu oporezivanju u Njemačkoj [...]?”

O prethodnom pitanju

- 14 U svojem pitanju sud koji je uputio zahtjev u biti pita je li člancima 43. UEZ-a i 56. UEZ-a protivan nacionalni porezni sustav koji isključuje mogućnost da rezidentno društvo tijekom utvrđivanja financijskih rezultata i izračuna oporezivog prihoda uzme u obzir gubitke svoje stalne poslovne jedinice u drugoj državi članici, dok navedeni porezni sustav takvu mogućnost dopušta za gubitke rezidentne stalne poslovne jedinice.

Područje primjene članka 43. UEZ-a i 56. UEZ-a

- 15 Budući da je sud koji je uputio zahtjev u svojem pitanju iznio spomenute odredbe, valja podsjetiti da osnivanje, od strane fizičke ili pravne osobe smještene u nekoj državi članici, stalne poslovne jedinice koja nema zasebnu pravnu osobnost i njezino ukupno vlasništvo ulaze u područje primjene članka 43. UEZ-a *ratione materiae*.

- 16 Čak i uz pretpostavku da porezni sustav iz glavnog postupka ima restriktivne učinke na slobodno kretanje kapitala, te bi se učinke smatralo neizbježnom posljedicom eventualnog ograničenja slobode poslovnog nastana i oni ne opravdavaju ispitivanje spomenutog poreznog sustava s obzirom na članak 56. UEZ-a (vidjeti u tom smislu presude od 12. rujna, Cadbury Schweppes i Cadbury Schweppes Overseas, C-196/04, Zb., str. I-7995., t. 33.; od 3. listopada 2006., Fidium Finanz, C-452/04, Zb., str. I-9521., t. 48. i 49., kao i od 13. ožujka 2007., Test Claimants in the Thin Cap Group Litigation, C-524/04, Zb., str. I-2107., t. 34.).

- 17 Slijedom toga, porezni sustav iz glavnog postupka treba ocijeniti s obzirom na članak 43. UEZ-a.

Postojanje ograničenja slobode poslovnog nastana

- 18 Najprije valja podsjetiti da sloboda poslovnog nastana za društva osnovana u skladu sa zakonodavstvom neke države članice i sa registriranim sjedištem, središnjom upravom ili glavnim mjestom poslovanja unutar Europske zajednice podrazumijeva pravo obavljanja vlastite aktivnosti u drugim državama članicama posredstvom društva kćeri, podružnice ili zastupništva (vidjeti presude od 21. rujna 1999., Saint Gobain ZN, C-307/97, Zb., str. I-6161., t. 35.; od 14. prosinca 2000., AMID, C-141/99, Zb., str. I-11619., t. 20. i od 23. veljače 2006., Keller Holding, C-471/04, Zb., str. I-2107., t. 29.).

- 19 Iako prema svojem izričaju odredbe Ugovora o osnivanju Europske zajednice o slobodi poslovnog nastana imaju za cilj osigurati pogodnost nacionalnog tretmana u državi članici primateljici, one također zabranjuju da država članica podrijetla jednom od svojih državljana ili trgovačkih društava koja su osnovana u skladu s njezinim pravom spriječi zasnivanje poslovnog nastana u drugoj državi članici (vidjeti osobito presude od 16. srpnja 1998., ICI, C-264/96, Zb., str. I-4695., t. 21., kao i od 6. prosinca 2007., Columbus Container Services, C-298/05, Zb., str. 10451., t. 33.).
- 20 Ta se stajališta isto tako primjenjuju i ako društvo osnovano u jednoj državi članici posluje u drugoj državi članici posredstvom stalne poslovne jedinice.
- 21 Kako je pokazano odredbama konvencije, stalna poslovna jedinica prema poreznom pravu konvencije predstavlja samostalan subjekt. Tako subjekti na koje se konvencija primjenjuje u skladu s njezinim člankom 2. obuhvaćaju, uz fizičke i pravne osobe, i sve vrste stalnih poslovnih jedinica koje su navedene u stavku 1. podstavku 2. točki (a) tog članka, dok su iz te definicije stalne poslovne jedinice u skladu s konvencijom isključene druge kategorije subjekata navedene u stavku 1. podstavku 2. točki (b) tog članka.
- 22 Takvo određenje stalne poslovne jedinice kao samostalnog poreznog subjekta usklađeno je s međunarodnom pravnom praksom kako se odražava u fiskalnom modelu konvencije koji je izradila Organizacija za ekonomsku suradnju i razvoj (OECD), i to osobito u njezinim člancima 5. i 7. Međutim, Sud je već imao priliku odlučiti da u svrhu raspoređivanja porezne nadležnosti nije nerazumno da se države članice vode međunarodnom praksom, između ostalog i modelima konvencije koje je izradio OECD (vidjeti presude od 12. svibnja 1998., Gilly, C-336/96, Zb., str. I-2793., t. 31. i od 23. veljače 2006., van Hilten-van der Heijden, C-513/03, Zb., str. I-1957., t. 48.).
- 23 U pogledu poreznog sustava iz glavnog postupka, valja primijetiti da odredba koja prilikom utvrđivanja financijskih rezultata i izračuna oporezivog prihoda dopušta priznavanje gubitaka stalne poslovne jedinice glavnog društva predstavlja poreznu pogodnost.
- 24 Međutim, na temelju odredaba navedenog poreznog sustava takva se porezna pogodnost ne odobrava ako su gubici ostvareni u stalnoj poslovnoj jedinici smještenoj u državi članici koja nije ista kao i država članica u kojoj glavno društvo ima poslovni nastan.
- 25 U tim uvjetima, društvo koje ima registrirano sjedište u Njemačkoj i stalnu poslovnu jedinicu u drugoj državi članici ima nepovoljniji porezni položaj od onoga kakav bi imalo da je potonja poslovna jedinica smještena u Njemačkoj. Ta razlika u poreznom tretmanu mogla bi odvratiti neko njemačko društvo od obavljanja djelatnosti posredstvom stalne poslovne jedinice u drugoj državi članici.
- 26 Valja zaključiti da porezni sustav iz glavnog postupka sadržava ograničenje slobode poslovnog nastana.

Postojanje opravdanja

- 27 Iz prakse Suda proizlazi da ograničenje slobodnog kretanja kapitala nije dopušteno osim ako to opravdavaju važni razlozi u općem interesu. Pritom ono mora biti primjereno ostvarenju predmetnog cilja i ne smije prekoračivati ono što je nužno za ostvarenje toga cilja (vidjeti presude od 13 prosinca 2005., Marks & Spencer, C-446/03, Zb., str. I-10837., t. 35.; prethodno navedenu Cadbury Schweppes i Cadbury Schweppes Overseas, t. 47., kao i prethodno navedenu Test Claimants in the Thin Cap Group Litigation, t. 64.).
- 28 U tom pogledu, sud koji je uputio zahtjev naglašava, između ostalog, činjenicu da, u skladu s odredbama konvencije, prihod stalne poslovne jedinice smještene u Luksemburgu nije oporezovan u državi članici u kojoj je društvo kojoj ta jedinica pripada rezidentno.
- 29 U očitovanjima koje su podnijele Sudu, njemačka, grčka, francuska, nizozemska, finska i švedska vlada te vlada Ujedinjene Kraljevine u biti tvrde da porezni propis kojim se ograničava mogućnost rezidentnog društva da prilikom određivanja porezne osnovice uzme u obzir gubitke pripadajuće stalne poslovne jedinice smještene u drugoj državi članici u načelu može biti opravdan.
- 30 Te vlade smatraju da se opravdanje takvog propisa prema pravu Zajednice može temeljiti, ponajprije, na potrebi za očuvanjem raspodjele ovlasti oporezivanja između odnosnih država članica, a zatim i na potrebi sprječavanja rizika dvostrukog priznavanja gubitaka.
- 31 U pogledu prvog navedenog opravdanja, valja podsjetiti da radi očuvanja raspodjele ovlasti oporezivanja između država članica može biti potrebno na gospodarske djelatnosti društava smještenih u jednoj od tih država primjenjivati samo porezna pravila te države, kako u pogledu prihoda, tako i gubitaka (vidjeti prethodno navedenu presudu Marks & Spencer, t. 45., kao i presudu od 18. srpnja 2007., Oy AA, C-231/05, Zb., str. I-6373., t. 54.).
- 32 Naime, dodjela slobode izbora društvima da svoje gubitke uzmu u obzir u državi članici u kojoj je smještena njihova poslovna jedinica ili u drugoj državi članici znatno bi ugrozila uravnoteženu raspodjelu ovlasti oporezivanja između država članica budući da bi za iznos prenesenih gubitaka porezna osnovica bila povećana u prvoj državi članici, a smanjena u drugoj (vidjeti prethodno navedene presude Marks & Spencer, t. 46. i Oy AA, t. 55.).
- 33 U pogledu relevantnosti prvog opravdanja s obzirom na činjenične okolnosti glavnog postupka, valja istaknuti da bi, u odsustvu konvencije kojom se sprječava dvostruko oporezivanje, država u kojoj je smješteno sjedište društva kojem pripada stalna poslovna jedinica imala pravo oporezivati prihod takve jedinice. Slijedom toga, porezni sustav iz glavnog postupka može se opravdati ciljem očuvanja raspodjele ovlasti oporezivanja između dotične dvije države članice, koji se odražava u odredbama konvencije, s obzirom na to da on održava simetriju između prava na oporezivanje prihoda i omogućavanja odbijanja gubitaka.
- 34 U okolnostima kao što su one u glavnom postupku, priznati da bi se gubici nerezidentne stalne poslovne jedinice mogli odbiti od prihoda glavnog društva značilo

bi dozvoliti tom društvu da slobodno izabere državu članicu u kojoj želi uzeti u obzir te gubitke (vidjeti u tom smislu prethodno navedenu presudu Oy AA, t. 56.).

- 35 Što se tiče drugog opravdanja iznesenog u očitovanjima podnesenima Sudu, koje se temelji na riziku dvostrukog priznavanja gubitaka, Sud je priznao da države članice moraju biti u mogućnosti spriječiti taj rizik (vidjeti prethodno navedenu presudu Marks & Spencer, t. 47., kao i presudu od 29. ožujka 2007., Rewe Zentralfinanz, C-347/04, Zb., str. I-2647., t. 47.).
- 36 U tom pogledu, valja naglasiti da u okolnostima kao što su one u glavnom postupku očito postoji rizik dvostrukog priznavanja istog gubitka (vidjeti prethodno navedenu presudu Marks & Spencer, t. 48.). Naime, ne treba isključiti mogućnost da bi neko društvo uzelo u obzir gubitke svoje stalne poslovne jedinice smještene u drugoj državi članici u državi članici u kojoj je smješteno njegovo sjedište i da kasnije bez obzira na to isti gubici budu uzeti u obzir u državi članici u kojoj je smještena stalna poslovna jedinica kada ona ostvari prihod, čime bi država članica u kojoj glavno društvo ima sjedište bila spriječena da taj prihod oporezuje.
- 37 Slijedom toga, oba istaknuta opravdanja moraju se smatrati valjanima za opravdanje ograničenja slobode poslovnog nastana koje proizlazi iz poreznog tretmana negativnih rezultata stalne poslovne jedinice nekog društva od strane druge države članice u kojoj je smješteno sjedište društva kojemu ta poslovna jedinica pripada.
- 38 Međutim, sud koji je uputio zahtjev pita trebaju li se opravdanja istaknuta u točkama 44. do 50. prethodno navedene presude Marks & Spencer, koja uključuju i potrebu za sprječavanjem rizika utaje poreza, tumačiti kumulativno ili je dovoljno da postoji samo jedno od tih opravdanja da bi se porezni sustav iz glavnog postupka u načelu mogao smatrati opravdanim.
- 39 U tom pogledu valja podsjetiti da je u točki 51. prethodno navedene presude Marks & Spencer Sud odlučio da tri opravdanja koja uzeta zajedno daju potporu propisu iz glavnog postupka teže legitimnim ciljevima spojivima s Ugovorom, i tako čine važne razloge u općem interesu.
- 40 Međutim, uzevši u obzir različite situacije u kojima bi se država članica mogla pozvati na te razloge, ne može se zahtijevati da sva opravdanja iz točke 51. prethodno navedene presude Marks & Spencer budu zajedno prisutna da bi nacionalni porezni propis kojim se ograničava sloboda poslovnog nastana predviđena člankom 43. UEZ-a u načelu mogao biti opravdan.
- 41 Tako je u predmetu na temelju kojeg je donesena gore navedena presuda Oy AA, Sud između ostalog priznao da bi predmetni nacionalni porezni propis u načelu mogao biti opravdan na temelju dva od tri opravdanja iz točke 51. prethodno navedene presude Marks & Spencer, i to potrebe za očuvanjem raspodjele ovlasti oporezivanja između država članica i potrebe za sprječavanjem porezne evazije, uzete u obzir zajedno (vidjeti prethodno navedenu presudu Oy AA, t. 60.).
- 42 Jednako tako, porezni sustav iz glavnog postupka mogao bi u načelu biti opravdan na temelju dva opravdanja iz navedene točke prethodno navedene presude Marks & Spencer, i to potrebe za očuvanjem raspodjele ovlasti oporezivanja između država

- članica i potrebe za sprječavanjem opasnosti od dvostrukog uzimanja u obzir gubitaka.
- 43 Isto je tako jasno da je navedeni sustav prikladan za jamčenje ostvarenja predviđenih ciljeva.
- 44 U tim uvjetima preostaje utvrditi prekoračuje li porezni sustav iz glavnog postupka ono što je nužno za ostvarivanje postavljenih ciljeva (vidjeti prethodno navedene presude Marks & Spencer, t. 53. i Oy AA, t. 61.).
- 45 Lidl Belgium i Komisija Europskih zajednica osobito su istaknuli da glavno društvo ima mogućnost odbiti gubitke stalne poslovne jedinice koja mu pripada, pod uvjetom da u buduće rezultate uključi kasniji prihod navedene poslovne jedinice do iznosa prethodno odbijenih gubitaka. U tom kontekstu upućuju na sustav koji se primjenjivao u Saveznoj Republici Njemačkoj prije 1999.
- 46 Valja navesti da je u točki 54. prethodno navedene presude Marks & Spencer mogućnost da se dodjela predmetne porezne povlastice time uvjetuje spomenuta zajedno s mogućnošću da se dodjela te povlastice uvjetuje time da je društvo kćer, osnovano u državi članici koja nije ona u kojoj je smješteno glavno sjedište, u potpunosti iskoristilo mogućnosti uzimanja u obzir gubitaka u svojoj državi članici.
- 47 U tom pogledu Sud je u točki 55. prethodno navedene presude Marks & Spencer presudio da mjera koja ograničava slobodu poslovnog nastana prekoračuje ono što je nužno za ostvarivanje postavljenih ciljeva u situaciji u kojoj je društvo kćer nerezident iscrpilo mogućnosti uzimanja u obzir gubitaka ostvarenih u državi članici u kojoj je smješteno za predmetno porezno razdoblje kao i za ranija porezna razdoblja, i u kojoj ne postoji mogućnost da [se] gubitke navedenog društva kćeri uzme u obzir u navedenoj državi članici za buduća razdoblja.
- 48 Sud je u točki 56. navedene presude nadalje naveo da kada u nekoj državi članici društvo majka rezident nacionalnim poreznim tijelima dokaže da su ti uvjeti ispunjeni, protivno je članku 43. UEZ-a isključiti mogućnost tom društvu majci da odbije od svoje dobiti koja se oporezuje u toj državi članici gubitke svojeg društva kćeri nerezidenta.
- 49 Što se tiče glavnog predmeta, valja utvrditi da luksemburški porezni propis predviđa mogućnost da kod izračuna porezne osnovice porezni obveznik uzme u obzir gubitke za buduća razdoblja.
- 50 Kako je potvrđeno tijekom rasprave pred Sudom, Lidl Belgium je stvarno iskoristio priznavanje gubitaka svoje stalne poslovne jedinice iz 1999. tijekom jednog kasnijeg poreznog razdoblja, i to onog 2003., tijekom kojeg je taj subjekt ostvario prihod.
- 51 Lidl Belgium tako nije dokazao da su ispunjeni uvjeti iz točke 55. prethodno navedene presude Marks & Spencer kojima se nastoji utvrditi u kakvoj situaciji mjera koja predstavlja ograničenje slobode poslovnog nastana u smislu članka 43. UEZ-a prekoračuje ono što je nužno kako bi se postigli opravdani ciljevi priznati pravom Zajednice.

- 52 Važno je dodati da je Sud priznao opravdani interes država članica u sprječavanju ponašanja koja bi mogla dovesti u pitanje pravo izvršavanja poreznih ovlasti koje im pripadaju. S time u vezi, ako je konvencijom o sprječavanju dvostrukog oporezivanja država članica u kojoj je smještena stalna poslovna jedinica ovlaštena oporezivati prihod potonje, davanje prava na izbor glavnom društvu želi li gubitke navedene stalne poslovne jedinice uzeti u obzir u državi članici u kojoj se nalazi njegovo sjedište ili u drugoj državi članici znatno bi ugrozilo uravnoteženu raspodjelu ovlasti oporezivanja između odnosnih država članica (vidjeti u tom smislu prethodno navedenu presudu Oy AA, t. 55.).
- 53 Imajući u vidu sve navedeno, treba smatrati da je porezni sustav o kojem je riječ u glavnom postupku proporcionalan u odnosu na zadane ciljeve.
- 54 Stoga na postavljeno pitanje valja odgovoriti da članku 43. UEZ-a nije protivno da društvo osnovano u nekoj državi članici ne može od svoje porezne osnovice odbiti gubitke koji se odnose na stalnu poslovnu jedinicu smještenu u drugoj državi članici s obzirom na to da se na temelju konvencije o sprječavanju dvostrukog oporezivanja prihodi te poslovne jedinice oporezuju u potonjoj državi članici u kojoj se navedeni gubici mogu uzeti u obzir u okviru oporezivanja prihoda te stalne poslovne jedinice u budućim poreznim razdobljima.

Troškovi

- 55 Budući da ovaj postupak ima značaj prethodnog pitanja za stranke glavnog postupka pred sudom koji je uputio zahtjev, na tom je sudu da odluči o troškovima postupka. Troškovi podnošenja očitovanja Sudu, koji nisu troškovi spomenutih stranaka, ne nadoknađuju se.

Slijedom navedenog, Sud (četvrto vijeće) odlučuje:

Članku 43. UEZ-a nije protivno da društvo osnovano u nekoj državi članici ne može od svoje porezne osnovice odbiti gubitke koji se odnose na stalnu poslovnu jedinicu smještenu u drugoj državi članici s obzirom na to da se na temelju konvencije o sprječavanju dvostrukog oporezivanja prihodi te poslovne jedinice oporezuju u potonjoj državi članici u kojoj se navedeni gubici mogu uzeti u obzir u okviru oporezivanja prihoda te stalne poslovne jedinice u budućim poreznim razdobljima.

[Potpisi]

* Jezik postupka: njemački